

У сенци афера везаних за куповину оружја и војне опреме по ценама којима се наноси готово непоправљива штета домаћој војној индустрији, траје жестоки сукоб између два напредњачка табора.

Један предводи министар унутрашњих послова Небојша Стефановић и његов отац Бранко, тврде извори Данаса, док је с друге стране директор БИА Братислав Гашић у садејству са Слободаном Тешићем.

Сукоб је узрокован конкуренцијом у трговини оружјем, у којој је Слободан Тешић, са Гашићем као „својим човеком“, све до недавног америчког ембарга био неприкосновен.

ГИМ, чији је правни саветник Бранко Стефановић, највероватније уз подршку Американаца, успео је да изгура Тешићеве компаније са тржишта Саудијске Арабије. Тешић је својевремено због тога блокирао камионе ГИМ-а у Крушику.

Како наш лист незванично сазнаје, БИА и њен шеф покушавају у последње време да дознају одакле „цуре“ информације у Данас о све дубљем и жешћем сукобу Стефановића и Гашића.

Истовремено, недељник НИН у тексту под насловом „Држава неком мајка, неком маћеха“, наводи да је фирма ГИМ, чији је главни посредник у преговорима о куповини оружја од домаћих војних фабрика Бранко Стефановић, пензионисани чиновник Телекома, у 2016. по пословним приходима од државног извозника наоружања и војне опреме, компаније, Југоимпорт СДПР, била мања чак 740 пута, а две године доцније, само 8,5 пута.

Како је било могуће да се разлика у приходима ГИМ-а, до пре само коју годину апсолутно маргиналног играча у домаћем и светском оружарском бизнису, готово сто пута повећају у односу на Југоимпорт СДПР, државног извозника наоружања и војне опреме, који се тим послом бави више од 70 година?

Југоимпорт је у време СФРЈ бележио девизни приход већи и од две милијарде долара годишње, да би лане забележио губитак у пословању од 1,35 милијарди динара, а 2018. од око једанаест милиона евра, уз драматичан пад извоза са 220 милиона долара у 2016. на 110 милиона долара у 2018. години.

Наш лист је, подсетимо, већ писао о томе како су приватни трговци оружјем потискивали Југоимпорт СДПР и како је држава, а са њоме и домаћа војна индустрија која је у њеном (државном) већинском власништву, штетовала при извозу наоружања и војне опреме, у корист државном врху блиских трговаца оружјем.

О томе недвосмислено сведоче подаци о броју издатих извозних дозвола у 2017. и 2018. У 2017. години, Југоимпорт СДПР-у издато је 156 дозвола за извоз наоружања и војне опреме широм света, а приватним компанијама укупно 73.

У 2018. години, међутим, Југоимпорт је добио готово три пута мање извозних дозвола, односно тек 55, док су Вектура транс, ГИМ, Партизан тек, Техноглобал, Техноремонт и

Крупник заједно добиле 66 дозвола за извоз наоружања и војне опреме.

Посебно је индикативан случај фирме Вектура транс коју је у фебруару 2017. основао Слободан Тешић, да би у децембру те године била у стопостотном власништву Милана Суботића, који је 2018. био и шеф логистике у Тешићевој компанији Партизан тек.

Вентура транс је већ 2018. године постала један од најозбиљнијих играча у оружарском бизнису у Србији, пошто је те године увећала приход за осам пута и добила чак 21 извозну дозволу.

Истовремено је остварила приход од 2,2 милијарде динара, односно више и од ГИМ-а и од Техноремонта Петра Црногорца и других приватних фирми.

О све повољнијем положају привилегованих приватних трговаца оружјем у односу на државни Југоимпорт СДПР још „сликовитије“, без икакве дилеме, сведоче цене по којима једни и други купују разорне мине од ваљевског Крушика.

Приватни трговци блиски државном и врху Српске напредне странке, пре свих компаније Слободана Тешића и фирма ГИМ, Крушикове разорне мине од 60 милиметара купују по цени од 45,20 долара по комаду.

Трошкови производње тих мина су до пре коју годину износили 44,99 долара, а у међувремену су могли само да порасту због повећања цене енергије, рада, репроматеријала...

Исте мине Југоимпорт плаћа 51,90 долара по комаду.

Још је драстичнија несразмера кад су у питању разорне мине од 120 милиметара које су приватни трговци Крушику плаћали по 195 долара (фабричка цена је 192,67 долара), док је Југоимпорт СДПР, према документацији којом располажу извори нашег листа, те исте

мине куповао за 217 долара, то јест 22 долара више него ГИМ, Теших и „компанија“.

ГИМ и Крушик

Фирма ГИМ је 3. октобра 2018. са Крушиком потписала трећи и последњи уговор у тој години (28/13-ГИМ-КВ/20183) о куповини и извозу мина. Два месеца раније потписан је предуговор у вези са тим пословним аранжманом којим је предвиђено да Крушик ГИМ-у испоручи укупно 267 мина, од чега 60.000 мина од 60 мм и 50.000 разорних мина од 120 милиметара. ГИМ је, поновимо, мине од 60 мм плаћао за 6,70 долара мање од Југоимпорта, а оне од 120 милиметара чак 22 долара мање од државног предузећа. Кад се оних 60.000 мина од 60 мм помножи са 6,70 долара и 50.000 мина од 120 мм са 22 долара, колико износи разлика у ценама у корист фирме коју заступа отац министра полиције у односу на Југоимпорт, долази се до цифре од око 1,5 милиона долара, за колико су Крушик и Југоимпорт СДПР оштећени у само једном послу ваљевске фабрике са привилегованим трговцима оружјем.

(Данас)